

Onnen tunnetta Poukamassa

Jarmo löntysteli ajatuksissaan kotikatua Poukamaan torstai- iltapäivällä. Yhtäkkiä hän oli kaatua, kun vasta oli satanut lunta kuitenkin hyvin hiekoitetulle tielle. Mutta tällä kertaa selvittiin kiroilulla. Kerran hän oli joutunut sairaalaan kylkiluumurtuman vuoksi mennessään nurin keskustan kadulla. Jarmosta oli oikeastaan mukava loikoilla silloin tällöin sairaalassa, kun hoitajat passasivat ja oli juttukavereita.

Jarmo käveli loppumatkan varovasti kuin rovasti. Ohitettuaan vasta peruskorjatun Keskustan päiväkodin hän huomasi, että taas uimahallin, venäjäksi Akvapark, parkkipaikka oli täynnä henkilöautoja, joista muutamia venäläisillä rekkareilla. Pihalla oli myös tilausbussi. Pelkoseniemen koululaisia oli tullut iltapäiväksi uimaan.

Jarmo oli päättänyt aloittaa kuntoilun painon pudottamiseksi. Niinpä hän näytettyään uimahallin vuosikorttia marssi ensin uimahallin alakerran kuntosalille. Myös yläkerrassa oli kuntosali hienoine laitteineen, mutta hän oli käynyt vuosia sitten tavallisesti alakerran kuntosalissa, jossa oli myös monipuolisia laitteita ja eniten kuntoilijoita. Yläkerran soutulaitteessa hän oli monesti soutanut kuin Pertti Karppinen. Olivathan he samanikäisiä miehiä.

1980- luvulla Jarmo oli käynyt muutaman kerran solariumissa ennen etelän matkoja, ettei heti polttaisi nahkaansa auringossa. Jarmo muisti ensimmäisen solariumkäyntinsä oikein hyvin. Hän oli luullut solariumin puhdistusainetta ihovoiteeksi ja hieronut sitä vartalonsa. Sitten hän oli huomannut mokansa, kun rasva oli haissut pahalle. Sattuuhan sitä paremmissakin piireissä, Jarmo oli hymähtänyt.

Kuntosalilla oli nyt lihaksikkaita, nuoria miehiä ja voimamies Sallasta. Salin perällä oli radionauhuri, josta kuului kovaäänistä rockia peittäen punttien kolinan. Jarmo meni ensin riipputangolle venyttelemään. Leukoja hän ei jaksanut enää vetää kuin nuorukaisena yli satakiloisen massansa vuoksi. Sitten hän teki nostoja ylätaljassa lisäten välillä vastusta. Myös jalkalihakset tarvitsevat harjoitusta, Jarmo mietti ja alkoi pukkia jalkaprässiä. Seuraavaksi hän polki kuntopyörää varttitunnin. Hiki alkoi virrata kostuttaen risaisen T- paidan. Lopuksi hän meni pieneen huoneeseen, jossa iski kuin Muhammed Ali nyrkkeilysäkkiä. Hän oli pikkupoikana nyrkkeillyt oikeilla hanskoilla samanikäisen kaverinsa kanssa. Oltuaan kolme varttia salilla Jarmo päätti, että nyt tämä rääkki saa riittää eka kerraksi ja lähti pukuhuoneeseen.

Pukuhuoneessa oli kaksi hänen tuttuaan, häntä vanhempia miehiä, jotka melkein joka päivä kävivät uimassa. Uiminen ei ollut kuitenkaan heille kuin puolet uimahallissa käynnin syistä. Toinen puoli oli sosiaaliset kontaktit, rupattelu tuttujen, puolittuttujen tai ulkopaikkakuntalaisten kanssa.

- Terve, täällähän on jo kohta koko vakioporukka, Jarmo sanoi mennessään kaapilleen.
- Terveppä terve missä miestä on pidetty, kun ei ole näkynyt viikkoon. Oletko ollut terve ?,

nuorempi ukko kyseli.

- Olin pikku reissussa etelässä ja nyt on ollut vähän nuhaa. ei kuitenkaan koronaa, Jarmo sanoi riisuessaan hiestä märkää paitaansa.

- No miten Sinun kirjoitushommat etenevät, kun sanoit kerran, että olet alkanut kirjoittaa tarinoita, nuorempi mies jatkoi.

- Hyvinhän ne, kohta ilmestyy ensimmäinen autofiktiivinen tarinakokoelma. Tästä uimahallistakin vois tehdä pikku jutun, jolla vois osallistua ensi vuoden Kemijärvi 150 vuotta-kirjoituskilpailuun. Koti-Lapin yleisönostoon panen ensi keväänä ennen vaaleja jutun uimahallin peruskorjauksesta. Hallin peruskorjausta on siirretty jo vuosia. Jos sitä ei korjata ajoissa, on se pakko purkaa. Luulenpa, että nousee melkoinen kansanliike uimahallin puolesta, jos peruskorjausta ei tehdä. Pidän siitä Lassen kans huolen, Jarmo uhoi.

Jarmo toivotti punakoille ukoille hyvää talvea ja lähti suihkuhuoneen puolelle. Suihkussa oli vain venäläinen mies. Saunassa heitti löylyä vielä töissä oleva mies, jolta oli selkä leikattu vastikään. Jarmokin kertoi omasta selkäleikkauksestaan toistakymmentä vuotta sitten Kemijärven aluesairaalassa. Operaatio oli onnistunut hyvin, kun sairaalassa oli taitava kirurgi. Jarmo oli usein keskustellut saunan lauteilla istuvien kanssa erilaisista vaivoista yläpäästä alapäähän. Siellä sai vertaistukea, jos halusi kertoa omista sairauksistaan. Monta kertaa Jarmo on todennut muiden kanssa, kuinka kaupunki uimahallin ansiosta säästää sairauskuluissa ja ikäihmiset saavat lisävuosia. Uimahalli on Jarmon ja monen muun mielestä Kemijärven paras hyvinvointilaitos.

Jarmolla on tapana saunassa kysellä, mistä päin vieraat uimahallikävijät ovat. Hän tiesi, ketkä ovat uimahallin vakiokävijöitä. Varsinkin koululaisten loma-aikoina tulee Suomulta ja Pyhäältä koko perhe laskettelon jälkeen uimaan. Pari miestä on kertonut Jarmolle muuttaneensa muualta Kemijärvelle uimahallin vuoksi. Rovaniemelläkään ei ole niin hyviä uimahallipalveluja kuin Kemijärvellä ja Kemijärven hinnat ovat edulliset.

Useat ulkopaikkakuntalaiset ovat sanoneet Jarmolle Kemijärven uimahallin olevan Pohjois-Suomen paras. Sen Jarmo on itsekin todennut, kun on käynyt Pohjois-Suomen uimahalleissa. Kaikki etelän kaupunkien uimahallitkaan eivät ole niin korkeatasoisia kuin Kemijärven halli.

Kun venäläinen tuli saunaan, Jarmo sanoi:

- Dobryy den'

Venäläinen vastasi hymyillen Jarmon iltapäivätervehdykseen. Jarmoa aina harmitti, kun hän ei voinut keskustella venäläisten kanssa, kun osasi vain muutaman sanan venäjää eikä venäläiset puhuneet englantia. Sen verran Jarmo sai selville, että venäläinen oli

Kantalahdesta, Kemijärven ystävyyskaupungista, ja oli menossa Rovaniemelle shoppailemaan.

- Spasibo, Jarmo sanoi, kun venäläinen heitti löylyä, mutta lähti pois, kun mies heitti löylyä toisen ja kolmannen kerran. Lämpöä oli melkein sata astetta. Jarmo meni viereiseen höyrysaunaan, jossa ei nähnyt mitään. Siellä tuoksui eucalyptukselta, mitä oli hyvä hengittää. Sitten naisten puolelta tuli kaksi venäläistä "maatuskaa". Jarmo ei puhunut mitään vaan lähti suihkuun käsi hepin edessä.

Suihkun jälkeen Jarmo meni isoon altaaseen klooraten altaan päästä päähän. Tällä kertaa uimassa oli vain kolme miestä ja nainen. Mutta altaan toisella puolella oli kymmenkunta vesikävelijää, pääasiassa eläkeiän kynnyksellä olevia naisia. Altaan toisessa päässä hyppi Pelkosenniemen alakoululaisia altaaseen pitäen melkoista mekkalaa. Uinninvalvoja kävi heitä vähän torumassa. Muutamia koululaisia lasketteli liukumäessä. Jarmokin oli kerran päättänyt lähteä liukumäkeen, mutta oli onnekseen huomannut, että liukumäki oli tilapäisesti suljettu.

Uituaan lähes puoli tuntia Jarmo lähti terapia- altaaseen, jonka vesi oli hyvin lämmintä, melkein kolmekymmenasteista. Altaasta oli poistunut juuri eläkeläisten jumpparyhmä, jolla oli ollut puoli tuntia ohjattua vesijumppaa musiikin tahdissa. Jarmolla oli tapana tehdä omaehtoisesti vesijumppaliikkeitä ja uida vastavirtaan suihkussa.

Terapiasuihkussa oli mukava pehmittää niskaa, hartioita ja pohkeita. Kun altaassa ei nyt ollut ketään, Jarmo alkoi kellua, missä hän oli aivan suvereeni. Hän kellui silmät kiinni aivan liikkumatta. Se oli terapiakelluntaa, jolla on monia terveysvaikutuksia. Kerran eräs vanhempi nainen oli rynnännyt uinninvalvojan luo, kun oli huomannut Jarmon selällään altaassa. Nainen oli hätäntyneenä huutanut:

- Tuolla altaassa on ruumis!

Jarmo kellui varttitunnin lähtien sitten pois, kun altaaseen tuli koululaisia. Jarmo kävi vielä tavallisessa saunassa ja suihkussa ja meni sitten pukuhuoneeseen. Sinne saapui saunatakissa keski-ikäinen mies sanoen:

- Terveisiä avannosta ! Mies oli käynyt Pöyliöjärven avantouintipaikalla, jonne oli rakennettu uimareiden lämmittelykopiksi pieni lautamökki. Se on varmasti Pohjois-Suomen paras avantouintipaikka, Jarmo aprikoi.

- Oot Sinä lämminverinen, kun uskaltaudut nyt järveen. Ei kai se vesi ole nyt neljää astetta enempää. Ei minusta olis menijäksi, Jarmo totesi.

- Pysyväppä flunssat ja koronat loitolla, mies sanoi mennessään saunaan. Kuivattuaan hiusten jäänteet Jarmo lähti uimahallin kahvioon huudahtaen tiskin takana olevalle Jarille :

- Mikä täällä tuoksuu näin hyvälle ?
- Irma paistoi korvapuusteja, otatko ?, Jari kysyi.
- Sait ylipuhuttua, Jarmo sanoi ja kehui Jaria, kuinka hyvin hän markkinoi uimahallia somessa.

Ostettuaan teetä Jarmo meni televisioa lähinnä olevaan pöytään. Ykköseltä tuli juuri eduskunnan kyselytunti, jota Jarmo ruukasi aina katsoa. Hän kävi hakemassa hyllystä myös päivän lehdet, Lapin Kansan ja Koti- Lapin, joita alkoi selailla. Television vieressä oli tietokonepöytä, jonka ääressä murrosikäinen poika katseli jotain urheilukilpailua. Ikkunan vieressä istui tärinätuolissa keski-ikäinen rouva. Pitäisi minunkin joskus mennä tuoliin rentouttamaan lihaksia, Jarmo mietti hakiessaan toisen kupin teetä.

- Paljonko tänä vuonna on ollut kävijöitä, Jarmo kysyi Jarilta hänen desinfioidessaan pöytiä.

- Minäpä katon, korona on kyllä rokottanut kävijöiden määrää tänä vuonna. Viime vuonna käyntejä oli ennätysmäärä: 70.000, Jari kertoi mennessään tiskin taakse myymään karkkeja koululaisille.

Jarmo huomasi, että uimahalliin tuli kävelykepin kanssa tuttu yhdeksänkymppinen mies, jota hän oli luullut toistakymmentä vuotta nuoremmaksi kysyessään kerran isännän ikää. Uimahalli pitää kuntoa yllä, pidentää ikää ja nuorentaa, Jarmo filosofoi. Hän oli monesti erehtynyt luulemaan ikäihmisiä nuoremmiksi. Jarmoa harmitti, kun monella kemijärveläisellä on turhia ennakkoluuloja tulla uimahalliin. Eihän siellä ole pakko uida. Voi käydä vaikkapa vain saunassa, jos ei viitsi kotona lämmittää saunaa.

Yksikin kahdeksänkymppinen mies käy melkein joka päivä terapia-altaassa hieromassa kipeitä jäseniään rakennustöidensä jälkeen. Jarmo yllättyi, kun mies sanoi, ettei hän osaa uida. Jarmo kehotti miestä rohkeasti menemään aikuisten uimakouluun. Uimahallissa järjestetään uimakouluja vauvoista vaareihin. Jarmon mielestä uimataito pitäisi kuulua jokaisen ihmisen perustaitoihin. Varsinkin järvipaikkakunnilla ja jokien rannoilla asuville uimataito on aivan välttämätön. Jarmolle uinti on tärkeintä vapaa-ajan liikuntaa. Uudessa ei tule hiki, Jarmolla oli tapana vitsailla saunan lauteilla.

- Heippa, huomenna taas uudestaan, Jarmo huikkasi Jarille ulko-ovelta. Jari sanoi uimahallissa käyntejä olleen tämän vuoden tämän vuoden tammi- lokakuussa 44.600. Onnen tunne täytti Jarmon, kun hän mieli virkistyneenä asteli kotia kohti.

Uimamaisteri